



# การรักษาราชการแทน

กลุ่มกฎหมาย สำนักงานปลัดกระทรวงการคลัง

พ.ศ. ๒๕๖๔

หน่วยงานราชการในประเทศไทยถือเป็นองค์ประกอบของรัฐ ซึ่งรัฐจะมีอำนาจปกครองโดยกระจายอำนาจไปยังองค์ประกอบส่วนต่าง ๆ จำแนกได้เป็นการบริหารราชการส่วนกลางและการบริหารราชการส่วนภูมิภาค หน่วยงานราชการทุกหน่วยงานนั้นจะมีอำนาจและหน้าที่ในการบริหารงานราชการที่แตกต่างกัน ดังนั้น เพื่อไม่ให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการ ในกรณีที่มีความจำเป็นบางประการทำให้ผู้มีอำนาจในหน่วยงานราชการนั้น มีอาจปฏิบัติหน้าที่ได้ กฎหมายจึงกำหนดให้มีการมอบอำนาจนั้นในการปฏิบัติหน้าที่แทนกันได้ อาจเป็นกรณีที่กฎหมายบัญญัติให้มอบอำนาจได้ไว้เป็นการทั่วไปหรือเฉพาะก็ได้ ปรากฏตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งถือเป็นกฎหมายแม่บทที่หน่วยงานราชการทุกหน่วยงานต้องถือปฏิบัติตาม เว้นแต่จะมีกฎหมายบัญญัติไว้เป็นการเฉพาะสำหรับหน่วยงานนั้น

**การรักษาราชการแทน** บัญญัติอยู่ในพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ หมวด ๖ การรักษาราชการแทน มาตรา ๔๑ - มาตรา ๕๐ ซึ่งการรักษาราชการแทนเป็นกรณีที่ตำแหน่งในราชการว่างลงหรือผู้ดำรงตำแหน่งไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ราชการได้ กฎหมายจึงกำหนดให้ผู้รักษาราชการแทน เพื่อให้การดำเนินงานและการปฏิบัติหน้าที่ตามอำนาจและหน้าที่ของตำแหน่งนั้น ๆ สามารถปฏิบัติได้อย่างต่อเนื่องและไม่เกิดความเสียหายต่องานราชการ<sup>๑</sup> โดยทั่วไปการรักษาราชการแทนจะเป็นกรณีที่หัวหน้าในหน่วยงานของรัฐที่มีการบัญญัติไว้ เช่น ปลัดกระทรวง อธิบดี เป็นต้น การรักษาราชการแทนนี้เป็นการจัดระเบียบบริหารราชการที่เกิดขึ้นโดยผลของกฎหมาย ไม่จำเป็นต้องทำเป็นคำสั่งหรือหนังสือแต่งตั้งอีก และหากมีผู้มาดำรงตำแหน่งหรือปฏิบัติงานได้ตามเดิมแล้วการรักษาราชการจะสิ้นสุดลงทันที ทั้งนี้ ตามมาตรา ๔๙ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ อย่างไรก็ตามหากเป็นกรณีที่ผู้ดำรงตำแหน่งว่างลงหรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ราชการได้ เป็นตำแหน่งอื่นนอกจากที่กฎหมายบัญญัติไว้จะเป็นกรณี “การรักษาราชการในตำแหน่ง” ซึ่งเป็นไปตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑<sup>๒</sup> ซึ่งเป็นกรณีที่ตำแหน่งข้าราชการพลเรือนว่างลงหรือผู้ดำรงตำแหน่งไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ประกอบกับเป็นตำแหน่งที่กฎหมายมิได้บัญญัติไว้ ทำให้ผู้บังคับบัญชาที่มีอำนาจสั่งบรรจุมีอำนาจการสั่งให้ข้าราชการพลเรือนที่เห็นสมควรรักษาการในตำแหน่งนั้นได้ ปัญหาการตีความเพื่อวินิจฉัยแนวทางการปฏิบัติระหว่างการรักษาราชการกับการรักษาราชการในตำแหน่ง คณะกรรมการกฤษฎีกาได้เคยวินิจฉัยไว้ว่า หากข้อเท็จจริงเป็นกรณีที่ผู้ดำรงตำแหน่งไม่อยู่หรือไม่อาจปฏิบัติราชการได้ หากกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดินซึ่งเป็นกฎหมายหลักในการจัดระเบียบบริหารราชการได้บัญญัติหลักเกณฑ์ในการรักษาราชการแทนสำหรับผู้ดำรงตำแหน่งไว้แล้ว จะไม่นำการรักษาราชการในตำแหน่งตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ มาบังคับใช้<sup>๓</sup> ส่วนการแต่งตั้งผู้รักษาราชการแทนไว้เป็นการล่วงหน้าและแต่งตั้งไว้หลายคน คณะกรรมการกฤษฎีกาได้วินิจฉัยว่า เป็นข้อพึงระวังไม่ควรกระทำเนื่องจากอาจมีปัญหาเรื่องการบังคับบัญชาได้ เพราะผู้ได้รับแต่งตั้งในลำดับรองลงไปอาจมีตำแหน่งสูงกว่า

<sup>๑</sup> กลุ่มนิติกร กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง และคณะ, “กฎหมายและระเบียบเกี่ยวกับการปฏิบัติราชการ”, หน้า ๓๕.

<sup>๒</sup> สุขุม ธรรมประทีป, “การ ‘รักษาราชการแทน’ กับ ‘รักษาการในตำแหน่ง’, ” คณะทำงานประชาสัมพันธ์สำนักงานกองการเจ้าหน้าที่: หน้า ๑-๒.

<sup>๓</sup> บันทึก เรื่อง การรักษาราชการแทน (กรณีของสำนักงานคณะกรรมการนโยบายแห่งชาติ) - สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๒) - เรื่องเสร็จที่ ๕๑๙/๒๕๔๓

ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งในลำดับต้นได้ จึงเห็นควรแต่งตั้งผู้รักษาราชการแทนได้คราวละหนึ่งคน<sup>๔</sup> จากแนวคำวินิจฉัยของ คณะกรรมการกฤษฎีกาการรักษาราชการแทนมีหลักการสำคัญ ๒ ประการ<sup>๕</sup> ดังนี้ ประการแรก แม้กฎหมาย ได้กำหนดระดับตำแหน่งที่จะแต่งตั้งผู้รักษาราชการแทนไว้ชัดเจน แต่ควรคำนึงถึงลำดับอาวุโสประกอบด้วย เพื่อป้องกันมิให้เสียการบังคับบัญชา ประการถัดมา แม้ว่าจะออกคำสั่งแต่งตั้งให้มีผู้รักษาราชการแทนหลายคน เมื่อลำดับแรกไม่อยู่ผู้ได้รับแต่งตั้งในลำดับรองลงไปเป็นผู้รักษาราชการแทน กรณีนี้ยังคงถือว่าคำสั่งดังกล่าว เป็นการออกคำสั่งเช่นเดียวกับการออกคำสั่งคราวละ ๑ คน<sup>๖</sup> ปัญหาที่พบอีกประการหนึ่งคือ มาตรา ๔๗ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ที่บัญญัติให้อธิบดีแต่งตั้งข้าราชการซึ่งดำรง ตำแหน่งไม่ต่ำกว่าหัวหน้ากองหรือเทียบเท่าเป็นผู้รักษาราชการแทน แต่เมื่อพิจารณาพระราชบัญญัติระเบียบ ข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ไม่มีการเทียบตำแหน่งไว้ว่าตำแหน่งใดคือหัวหน้ากองหรือเทียบเท่า ต่างจาก พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ที่มีการบัญญัติไว้ สำนักงาน ก.พ.ร. จึงมีหนังสือแจ้งเวียน กระทรวง กรม และจังหวัด ให้รับทราบความเห็นของคณะกรรมการอนุกรรมการพัฒนาระบบราชการเกี่ยวกับการ ตีความและวินิจฉัยปัญหาดังกล่าวแจ้งว่า การแต่งตั้งผู้รักษาราชการแทนตามมาตรา ๔๗ นั้น อธิบดีจะต้องแต่งตั้ง ข้าราชการในกรม จะแต่งตั้งข้าราชการอื่นหาได้ไม่ และกรณีข้าราชการในกรมซึ่งดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าหัวหน้ากองหรือ เทียบเท่า นั้น หมายความว่า ข้าราชการในกรมทุกประเภทที่ดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าหัวหน้ากองหรือเทียบเท่า มิได้ หมายความว่าเฉพาะข้าราชการที่ดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าหัวหน้ากองหรือเทียบเท่า<sup>๗</sup>

ส่วนอำนาจและหน้าที่ของผู้รักษาราชการแทนนั้นจะเกิดขึ้นโดยผลของกฎหมาย ต่างจากการรักษา ราชการในตำแหน่งที่ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจบรรจุจะต้องมีคำสั่งแต่งตั้ง เมื่อกฎหมายกำหนดให้ผู้ดำรงตำแหน่ง คนหนึ่งเข้าไปรักษาราชการแทนในตำแหน่งนั้น ผู้รักษาราชการแทนก็จะมีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับผู้ซึ่งที่ตน กระทำแทน ทั้งนี้ ตามมาตรา ๔๘ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔<sup>๘</sup> โดยหลักแล้วการรักษาราชการแทนหรือการรักษาการในตำแหน่ง ไม่ใช่เรื่องการมอบอำนาจให้ปฏิบัติแทนเฉพาะ เรื่องที่ได้รับมอบเช่นเดียวกับปฏิบัติราชการแทน จึงทำให้การปฏิบัติงานของผู้รักษาราชการแทนนั้นมีขอบอำนาจ เท่ากับผู้ต้นรักษาราชการแทน และสามารถมอบอำนาจนาให้ผู้อื่นได้ เพราะจุดประสงค์หลักของการมีผู้รักษา ราชการแทนนั้นเพื่อให้มีผู้ปฏิบัติหน้าที่ ซึ่งแตกต่างจากการปฏิบัติราชการแทนที่มีจุดประสงค์เพื่อกระจายอำนาจ

<sup>๔</sup> บันทึก เรื่อง การแต่งตั้งผู้รักษาราชการแทนไว้เป็นการล่วงหน้าและแต่งตั้งไว้หลายคนตามมาตรา ๔๗ แห่ง พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ - คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๕) - เรื่อง เสร็จที่ ๒๙/๒๕๓๗

<sup>๕</sup> คำวินิจฉัยทางปกครองของคณะกรรมการกฤษฎีกา วารสารกฎหมายปกครอง (ฉบับคู่มือประชาชน) เล่ม ๑๘ ตอนที่ ๒ หน้า ๑๐๕-๑๕๒.

<sup>๖</sup> กฎหมายและระเบียบเกี่ยวกับการปฏิบัติราชการ โดยนายสิงหนาท ประศาสน์ศิลป์ หน้า ๒๘-๔๐.

<sup>๗</sup> หนังสือสำนักงาน ก.พ.ร. ที่ นร ๑๒๐๐/ว ๓๓ ลงวันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ เรื่องการแต่งตั้งผู้รักษาราชการแทนตาม มาตรา ๔๗ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ.๒๕๓๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

<sup>๘</sup> กลุ่มพัฒนาระบบการจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรม ส่วนมาตรฐานการจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรม สำนักมาตรฐาน การทะเบียนที่ดิน “การปฏิบัติราชการแทน และการรักษาราชการแทน” หน้า ๑.

หน้าที่ ทำให้หัวหน้าส่วนราชการสามารถบริหารงานได้อย่างครบถ้วน รอบด้าน และสะดวกรวดเร็ว<sup>๔</sup> หรืออาจเป็นกรณีที่ผู้รักษาราชการแทนผู้ดำรงตำแหน่งนั้นมอบหมายหรือมอบอำนาจให้ผู้ดำรงตำแหน่งอื่นปฏิบัติราชการแทน

### ตัวอย่างคำวินิจฉัยของคณะกรรมการกฤษฎีกา<sup>๕</sup> ที่เกี่ยวข้อง

๑. **เรื่องเสรีจที่ ๕๑๙/๒๕๔๓** กรณีการรักษาราชการแทน กับการรักษาการในตำแหน่ง จะมีความคล้ายคลึงกัน กล่าวคือ การรักษาการในตำแหน่ง ตามมาตรา ๖๘ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ เป็นกรณีที่ตำแหน่งข้าราชการพลเรือนว่างลง หรือผู้ดำรงตำแหน่งไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้และเป็นกรณีที่มิได้บัญญัติไว้ในกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน<sup>๖</sup> ให้ผู้อำนวยการสั่งบรรจุมีอำนาจสั่งให้ข้าราชการพลเรือนที่เห็นสมควรรักษาการในตำแหน่งนั้นได้ และผู้รักษาการในตำแหน่ง ให้มีอำนาจหน้าที่ตามตำแหน่งที่รักษาการนั้น

### ๒. เรื่องเสรีจที่ ๖๑๐/๒๕๕๑

ประเด็นที่ ๑ ตามมาตรา ๔๖ แห่งพระราชบัญญัติบริหารราชการแผ่นดินฯ ได้กำหนดให้การแต่งตั้งผู้รักษาราชการแทนหัวหน้าส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรมให้อยู่ในอำนาจของผู้บังคับบัญชาของหัวหน้าส่วนราชการระดับกรมเป็นผู้พิจารณาแต่งตั้งสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติเป็นส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรม และอยู่ในบังคับบัญชาของนายกรัฐมนตรีเมื่อเลขาธิการคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติไม่อาจปฏิบัติราชการได้ จึงอยู่ในอำนาจของนายกรัฐมนตรีที่จะพิจารณาแต่งตั้งผู้รักษาราชการแทน เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่าในขณะที่มีการออกคำสั่งแต่งตั้ง นายกรัฐมนตรีได้มอบหมายให้รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรีปฏิบัติราชการแทนในสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรีจึงอยู่ในฐานะผู้บังคับบัญชา คำสั่งแต่งตั้งดังกล่าวจึงดำเนินการถูกต้องแล้ว

ประเด็นที่ ๒ การแต่งตั้งผู้รักษาราชการแทนตามมาตรา ๔๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดินฯ จะต้องเป็นกรณีที่หัวหน้าส่วนราชการไม่อาจปฏิบัติราชการได้ หากมีข้อเท็จจริงปรากฏว่าหัวหน้าส่วนราชการไม่อาจปฏิบัติราชการได้แล้ว ก็ย่อมจะต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในมาตรา ๔๖ การที่เลขาธิการคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติและผู้ได้รับแต่งตั้งเป็นผู้รักษาราชการแทนติดภารกิจทั้งหมดในเวลาเดียวกัน เลขาธิการฯ ย่อมมีอำนาจลงนามแต่งตั้งผู้รักษาราชการแทนเป็นการเฉพาะคราวได้

๓. **เรื่องเสรีจที่ ๔๗-๔๘/๒๕๕๖** การใช้อำนาจของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ในการออกระเบียบว่าด้วยการรักษาราชการแทนและการปฏิบัติราชการแทนจะต้องอยู่ภายใต้บังคับของพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือระเบียบรัฐสภาว่าด้วยการรักษาราชการแทนและการปฏิบัติราชการแทน พ.ศ. ๒๕๕๔ หรือไม่

รัฐธรรมนูญได้บัญญัติรับรองความเป็นอิสระในการบริหารงานบุคคล การงบประมาณ และการดำเนินการอื่นของสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติเอาไว้ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติจึงมีอำนาจออกระเบียบ

<sup>๔</sup> กลุ่มงานวินัย กองการเจ้าหน้าที่ สำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์, “การมอบอำนาจให้ข้าราชการกรณีปฏิบัติราชการแทน” หน้า ๑-๒.

<sup>๕</sup> ศูนย์ข้อมูลกฎหมายกลาง สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ว่าด้วยการรักษาราชการแทนและการปฏิบัติราชการแทนได้ โดยไม่จำเป็นต้องอยู่ภายใต้บังคับของกฎหมายดังกล่าว แต่ทั้งนี้ก็ไม่เป็นการต้องห้ามที่จะนำมาใช้จะเป็นแนวทางในการออกระเบียบได้หากเห็นว่าจะจะเป็นประโยชน์ในการบริหารงานบุคคลขององค์กร

**๔. เรื่องเสรีจที่ ๑๗๔/๒๕๕๒** การแต่งตั้งผู้รักษาราชการแทนตำแหน่งเลขาธิการ ป.ปง. ย่อมเป็นไปตามมาตรา ๔๖ ประกอบกับมาตรา ๔๘ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดินฯ ซึ่งกำหนดให้ผู้รักษาราชการแทนมีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับผู้ซึ่งตนแทน และให้ผู้ปฏิบัติราชการแทนมีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับผู้ซึ่งมอบหมายหรือมอบอำนาจ ดังนั้นผู้รักษาราชการแทนเลขาธิการ ป.ปง.จึงย่อมใช้อำนาจตามมาตรา ๓๘ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินฯ แทนเลขาธิการ ป.ปง. ได้ และเลขาธิการ ป.ปง. ก็สามารถมอบหมายให้พนักงานเจ้าหน้าที่ปฏิบัติราชการแทนตนได้เนื่องจากการใช้อำนาจตามมาตรา ๓๘ มิใช่เป็นอำนาจเฉพาะตัว

### ตัวอย่างคำพิพากษาของศาลฎีกาที่เกี่ยวข้อง

**๑. คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๗๑๙/๒๕๐๐** คำว่า "ผู้รักษาราชการแทน" ตามกฎกระทรวงมหาดไทยดังกล่าวหมายถึงผู้รักษาราชการแทนโดยธรรมดา เช่นไม่มีตัวนายอำเภอหรือนายอำเภอไม่ได้มาปฏิบัติราชการ ผู้มีอาวุโสตามระเบียบแบบแผนทำงานแทน เรียกว่าเป็นผู้รักษาราชการแทน ถ้ามีตัวนายอำเภอและนายอำเภอมาปฏิบัติราชการอยู่ แม้จะมีงานมากและนายอำเภอได้สั่งให้ปลัดอำเภอช่วยทำแทนในทางสำเร็จลุล่วงไปโดยรวดเร็ว ผู้รับคำสั่งจากนายอำเภอคือ ปลัดอำเภอก็เป็นแต่เพียงผู้ทำงานแทนนายอำเภอ ไม่ใช่เป็นผู้รักษาราชการแทนเมื่อปลัดอำเภอไม่ใช่เป็นผู้รักษาราชการแทนนายอำเภอ แต่ปลัดอำเภอได้ลงนามออกบัตรประชาชนให้แก่ผู้อื่นไป การกระทำของปลัดอำเภอก็เป็นการกระทำโดยไม่มีอำนาจและหน้าที่ ปลัดอำเภอไม่มีความผิดตามกฎหมายลักษณะ อาญา ม.๒๓๐.

**๒. คำพิพากษาของศาลฎีกาที่ ๔๖๔/๒๕๔๑** อำนาจในการสั่งให้รื้อถอนอาคารที่ก่อสร้างผิดแบบแปลนจากที่ได้รับอนุญาตโดยฝ่าฝืน พ.ร.บ.ควบคุมอาคาร พ.ศ.๒๕๒๒ มาตรา ๔๐ และ๔๒ เป็นอำนาจของเจ้าพนักงานท้องถิ่น และตามมาตรา ๔ เจ้าพนักงานท้องถิ่นหมายความว่า ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร สำหรับในเขตกรุงเทพมหานครเมื่ออาคารของโจทก์ซึ่งอยู่ในเขตกรุงเทพมหานครก่อสร้างผิดแบบแปลนจากที่ได้รับอนุญาตโดยฝ่าฝืน พ.ร.บ.ควบคุมอาคาร พ.ศ.๒๕๒๒ มาตรา ๔๐ และ ๔๒ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครในฐานะเจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้โจทก์รื้อถอนอาคารได้ และเนื่องจากมาตรา ๓๕ แห่ง พ.ร.บ.ระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ.๒๕๑๘ ที่ใช้บังคับอยู่ในขณะนั้นให้อำนาจผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครมอบอำนาจให้ผู้อำนวยความสะดวกเขตปฏิบัติราชการแทนได้ เมื่อผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครมีคำสั่งมอบอำนาจของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามพ.ร.บ.ควบคุมอาคาร พ.ศ.๒๕๒๒ ให้ผู้อำนวยความสะดวกเขตปฏิบัติราชการแทน และได้ประกาศคำสั่งในกรุงเทพกิจจานุเบกษาแล้ว ผู้อำนวยความสะดวกพระนครจึงมีอำนาจปฏิบัติราชการแทนผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครในฐานะเจ้าพนักงานท้องถิ่น จำเลยที่ ๑ ซึ่งเป็นผู้อำนวยความสะดวกพระนครมาลงชื่อในสมุดลงเวลาทำการในตอนเช้าแล้วไม่ได้อยู่ปฏิบัติราชการที่สำนักงานเขตพระนคร กรณีจึงถือได้ว่าในวันดังกล่าวจำเลยที่ ๑ ไม่อาจปฏิบัติราชการได้ จำเลยที่ ๒ ซึ่งเป็นผู้ช่วยผู้อำนวยความสะดวกพระนครและเป็นผู้มีอาวุโสตามระเบียบแบบแผนของทางราชการจึงมีอำนาจปฏิบัติราชการในฐานะรักษาราชการแทนผู้อำนวยความสะดวกพระนครปฏิบัติราชการแทนผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร เจ้าพนักงานท้องถิ่นได้ตาม พ.ร.บ.ระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ.๒๕๒๘ มาตรา ๘๔ วรรคสอง

ตัวอย่างการรักษาราชการแทน ตามมาตรา ๔๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน  
พ.ศ. ๒๕๓๔

